

νά κατακτήσῃσι καὶ διαρπάσῃσι τὰς γείτονας ἐπαρχίας. Ἡ Επίδαυρος Λιμηρὰ ἔπεσεν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς τολμηρᾶς ταύτης στρατιᾶς, ἣτις προέβη μέχρι τῶν θυρῶν τῆς Σπάρτης. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως καὶ τῶν δήμων τῆς, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μικρὰ δημόσιος δύναμις, οἱ πάντες περὶ τοὺς 1200 ἐξήλθον νά πολεμήσῃσι καὶ ἀναγκαιτίσῃσι τὴν πρόσθεν τῶν ἐπιδρομῶν. Συνηγήθησαν λοιπὸν καὶ συνεκρότησαν τέσσαρας συμπλοκάς εἰς τὰ μεταξὺ Σπάρτης καὶ Γυθείου κείμενα χωρία, ἧτοι δύο μὲν εἰς τὴν Στεφανιᾶν, ἐν αἷς ἐπεκράτησαν οἱ ἐπιδρομῆες Λάκωνες, μίαν εἰς Λεβέτζοβα καθ' ἣν ἠττήθησαν, καὶ μίαν τετάρτην εἰς Σιάλαν καθ' ἣν ἐπεκράτησαν αὐτοί, ἀλλ' ἐφρονεῖθη ὁ ἀρχηγὸς τῶν Δημητρακαράκος.

» Μέχρις ἐνταῦθα φθάνουσιν αἱ νεώτεροι εἰδήσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἐφρονεῖθησαν ἑκατέρωθεν πολλοὶ ἄνθρωποι. Μετὰ δὲ τὴν μάχην τῆς Σιάλας τὰ ἀντίμαχα μέρη μένουσιν ἐστρατοπεδευμένα εἰς θέσεις καὶ χωρία ἅτινα ἕκαστον κατέχουσιν, ἔτοιμα νά ἔλθωσιν εἰς νεωτέρας συμπλοκάς. (Μέριμα.)

Αἱ νεώτεροι εἰδήσεις ἐκ Λακωνίας εἶναι ἀξιωματικοὶ λύπης. Τὸ ἐνοπλὸν σμήνος τῶν Μανιατῶν φαίνεται ὅτι εἰσῆλθεν εἰς τὴν Σπάρτην, αἱ δὲ οἰκογένειαι τῆς πόλεως ἐγκατέλειψαν τὰς οἰκίας των καὶ διεσπάρησαν ὅπου ἑκάστη εἶδεν ὅτι δύναται νά εὖρη ἄσυλον καὶ σωτηρίαν. » (Μέριμα.)

Ἐν Ἀγρινίῳ συνέβησαν τὰ ἐξῆς, ὡς γράφει τὴν 18 Ἰουνίου ἢ ἐν Μεσολογγίῳ ἐκδιδομένη ἑφημερίς: « Πολῖται τινες συνευθυμοῦντες περιῆλθον εἰς συμπλοκὴν, καθ' ἣν ἐφρονεῖθη εἶς. Προσκληθεῖσα δὲ ἡ ἔθνοφυλακὴ εἰς τὰ ὄπλα, παρέστη διηρημένη εἰς δύο στρατόπεδα, ἐξ ἑνὸς οἱ ἠπειροσουλῶται καὶ ἀπ' ἐτέρου οἱ Βραχωρίται, ἀρξάμενοι τοῦ πυροβολισμοῦ, διαρκέσαντος ἐπὶ 4 ὥρας. Ἐν ὅλοις δὲ ἀλληλοκτονήθησαν δύο καὶ ἐπληρώθησαν πέντε. Ληλασίαι τῆς πόλεως δὲν ἐγένετο, ὡς διεδόθη, ἀλλὰ μόνον τὸ πλουσιώτατον ἐμπορικὸν κατάστημα ἑνὸς Ἑβραίου διηρηπάγη. Γ. Γ. Εἰσέτι ἐξακολουθοῦσι τὰ ἐν Ἀγρινίῳ καὶ ἡ διατάραξις δὲν ἔπαυσε. »

Καὶ ἄλλα πλοῖα Ἀγγλικά κατέπλευσαν εἰς Πειραιᾶ, ὀδηγούμενα ὑπὸ ναυάρχου.

Ἡ ἑφημερὶς Ἀρκαδία γράφει τὰ ἐξῆς:

« Τὰ Λακωνικὰ ἀξιοθρήνητα φόνου, ἐμπρησμοί, λεηλασίαι, καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο φαντασθῆ τις κακὸν τὰ δὲ Μεσσηνιακὰ οὐκ ἐτρόπατα παραλείποντες τοὺς κατὰ μέρη φόνους, τὰς ἀρπαγὰς καὶ τὰς λεηλασίας ἐκθέτομεν τοῦτο μένον. Κοκέθης τις δήμαρχος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κυπαρισσίας ἐπαύθη ἐπαναστατικῶ δικαιώματι· ἀλλ' οἱ ἀντίπαλοί του μὴ ἀρκεσθέντες εἰς τὴν παῦσιν του ἐπέπεσαν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν του, ἐνέπρῃσαν τὰς οἰκίας του μεθ' ὅλων τῶν ἐν αὐτοῖς πραγμάτων, κατέστρεψαν ἅπασαν τὴν ἀκίνητον περιουσίαν του, ἔσφαξαν τὰ ζῶα του, ἐφόνευσαν συγγενεῖς του τινὰς καὶ ἠτίμασαν τὴν οἰκογένειάν του. Οὗτος καταδιωκόμενος ἐκρόβη, καὶ ἐπὶ τέλους κατέφυγεν εἰς Ἀθήνας ζητῶν προστασίαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἀπέτυχε. Δανεισθεῖς δὲ παρὰ τῆς Γραπῆζης χρήματα καὶ στρατολογήσας ἐν Μεσσηνίᾳ καὶ ἀλλαχθεῖ περὶ τοὺς 400, ἐπετέθη κατὰ τῶν ἀντιπάλων του διαπράττων φόνους, ἐμπρησμούς, καταστροφὰς κτημάτων καὶ ἕσα ἄλλα κατ' αὐτοῦ οἱ ἐναντίοι του διέπραξαν. »

Λύσεις τῶν ἐν τῷ προλαβόντι φυλλαδίῳ

Αἰτιγμάτων.

Α΄.

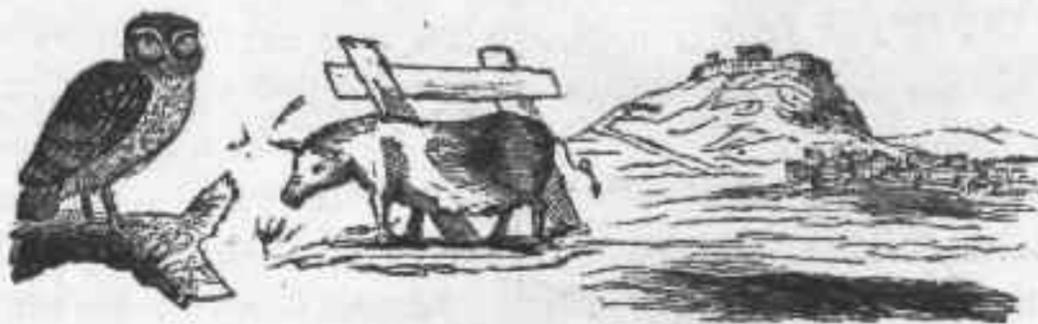
Ἄν — Θράξ, Ἄνθραξ — ἀναξ.

Β΄.

Χρυσός — τόμος, Χρυσόστομος.

— 000 —

ΓΡΙΦΟΣ.

Ἡ λύσις ἐν τῷ ἐπομένῳ φυλλαδίῳ